

[Margrete Auken]

lagt, ministeren tænker på, vil jeg sige, at jeg har studeret de 3 resolutioner, der indtil videre foreligger, og ingen af disse er betryggende, og ingen af disse er i overensstemmelse med den danske holdning. Derfor vil det, medmindre ministeren er bekendt med den anden resolution, som ikke har været fremlagt indtil nu, være et klart knæfald.

Når ministeren siger en resolution, som kan skaffe bredere flertal, så ved ministeren godt, at det bredere flertal i givet fald skal hentes blandt deponeringslandene, for de andre giver meget stor støtte til de nordiske lande. Det her handler faktisk om Nordens image og muligheder i det internationale miljøarbejde for at komme disse svage lande til undsætning, og det er klart, at vi vil tage det op i Nordisk Råd under generaldebatten, under miljødebatten, hvis det her kikser.

Jeg håber meget, at ministeren kan sige til mig, at det bliver i hvert fald ikke pres fra USA, som får Danmark til at vakle, og sådan at vi kan få helt klar besked om, hvad det er, der sker. Jeg tror, det er en katastrofe, hvis ikke det forslag kommer til afstemning. Det vil blive flot vedtaget, hr. minister, hvis det kommer til afstemning.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg deler fru Margrete Aukens bekymringer på dette område, men jeg skal gentage, at den danske holdning ændres ikke. Det, der ligesom har ligget bag ved, er: når vi længst med en eventuel anden resolution, som fuldt ud tilgodeser de danske synspunkter, men får tilslutning fra flere lande?

Hvis ikke det er tilfældet, så må det være naturligt, at konsekvensen er, at vi fremlægger vores resolution til afstemning.

Margrete Auken (SF):

Det virker heroisk, at man siger, at vores holdning ikke ændres. Men hvis vi nu ikke har noget at have det i bagefter, så kan det næsten være det samme.

Jeg forstod på ministeren, at en alternativ resolution i hvert fald skal sikre, at det fastslås, at dybhavsdeponeringer eller deponeringer under havbunden er dumpning. Det må være hovedpunktet i den danske holdning. Så en resolution, der ikke fastslår det, er en klar ændring af den danske holdning – eller hvordan?

Miljøministeren (Chr. Christensen):

En resolution, der ikke opfylder de danske ønsker, bliver ikke i stand til at skubbe vores resolution væk.

Vi har den største bekymring med hensyn til disse deponeringer på havbunden, fordi det er meget store dybder, der er tale om. Det er op til 5.000–6.000 m, og vi har ikke nogen garanti for, at en eventuel form for nedskydning af materialet i cylindre vil være af den effekt, der er tale om. Den anden mulighed er at lave borer. Disse borer er vi meget skeptiske over for, igen fordi det er store dybder, der er tale om. En effekt, som vi kunne ønske, er ikke tidligere set, og derfor må vi have den største bekymring og fastholde vores resolution.

Formanden:

Fru Margrete Auken uanset enigheden.

Margrete Auken (SF):

Jeg skulle lige til at lade være med at sige mere, kun glæde mig til at give ministeren roser på Nordisk Råd, når vi har denne opbakning.

Men jeg blev lidt nervøs over slutningen. Jeg forstod vel rigtigt? Der er ikke tale om, at vi kan snakkes hen til, at teknikken kan bortforklare, at det her er dumpning. Altså det er $\frac{2}{3}$ flertal, der i givet fald skal ændre Londonkonventionen, så vi både fastholder, at det er dumpning, og at Londonkonventionen skal ændres, ifald vi finder en eller anden teknisk fiddelifut med at skyde det et par kilometer ned under havbunden med slangebøsseprincippet. Det er vi enige om.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 63

13) Til *fiskeriministeren* af:

Gade (SF):

»Med hvilken begrundelse har ministeren ophævet forbuddet imod salg og markedsføring af forurenede torskelever fra fisk, fanget i Østersøen, på trods af levnedsmiddelinstytutets henstilling om at afvente, at situationen omkring PCB var nærmere belyst og afklaret, og er det sket med miljøministerens godkendelse?«